

ALÁMERÍTÉS AUGUSZTUS 20-ÁN.

Nem mindennapi látvány és érzés 47 fehérruhást szemlélni, akik Jézus vére által megtisztulva, újjá-
születtek! Közülök többen már a Szent Léleknek is birtokosai s így boldogan várták az augusztus 20-át, amikor
1000 tanu jelenlétében tettek bizonyosságot a bemertésben Jézus parancsához való hűségükről. Egyik fiatal test-
vérnőnk lelkét úgy áthatotta az öröm, hogy mikor a vízből Kalinsák tv. kiemelte, azonnal betelt Szentlélekkel és
új nyelven dicsőítette az Urat. (Fenti képen balról az első.)

VIGYÁZZ!

(Folytatás.)

De igen, mindenki hallhatja. Vannak, akik szeretnek felettébb bölcsekedni. (Róma 12. rész, 3. v.) Vannak, akik nem akarják megérteni, hogy „a törvénynek vége a Krisztus, minden hívőnek igazságára.” (Róma 10, 4.) A megtérő lelkeket gyakran fenyegeti az a veszély, hogy a Sátán felmagasztalja őket. Leginkább azért történik ez, mert nem tartják az Úr Jézusnak az alázatos-ságra figyelmeztető beszédét. „Aki nem hiszen elkárhozik.” (Márk 16, 16.) Tehát, aki hisz, de nem tartja meg a parancsokat és nem cselekszi az újszövetségi törvényeket — elkárhozik. (Máté 7, 21—27.)

Kedves Lélek! Használj fel idődet lelkeidnek üdvösségére. Példákkal szeretném igazolni állításomat. Volt egy gazdag em-

ber, akihez az Evangélium hírnöke többször ment el azzal a kéréssel, hogy térjen meg. A gazdag ezzel a kijelentéssel utasította el mindannyiszor: „Nincsen időm!” De egyszer eljött a vég, jött a halál angyala, akinek ő kezdett könyörögni, hogy engedjen időt neki a megtérésre. S akkor bármennyire fájdalmára esett is, azt a választ kapta, amit ő szokott mondani: „Nincsen időm!”

Megemlékezek egy másik gazdag emberről is aki szintén többször utasította el magától az Evangélium hírnökét. Történt vele, hogy egy alkalommal, midőn a nevezett gazdag háza előtt haladt el, látta, hogy valaki annak ajtaján zörget. Megállt. Látta, amint az ajtó felnyílt és a gazdag kutyakorbáccsal a kezében, goromba szavak kíséretében ültgel valakit. Az Evangélium hirdetője az idegéhez lé-

pett e szavakkal: „Uram, hagyjad ezen embert. Ő már engem is többször elutasított!” A zörgető azonban tovább kopogtatott az ajtón s ekkor látta, hogy a zörgető tenyerében piroslik a vér, melyet a golgothai kereszttel vasszögei okoztak. Arcára tekintett és látta azon a tövis koronát, amely szintén véres volt. Ekkor ismert meg, hogy ki az, aki oly szorgalmasan szörgetett ott, ahol ő már felhagyott azzal. Másnap a gazdag magához hívatta az Evangélium hírnökét, mert meg akart térni. A hírnök emlékeztette arra, hogy Jézus volt az, akit megkorbácolt és elutasított az előtte való napon.

Kedves Olvasó! Vigyázz! El ne utasítsd ezen figyelmeztető szavakat, amelyek által most nálad kopogtat a Megváltó. Vigyázz! Erre figyelmeztetnek a harangok zúgása, a temetői sírok keresztjei. Erre a felkelő nap, erre az

A „MEGTÉRT”.

Amikor megtértem, öröm volt az élet,
Lelkem messze szállt fel, nem érzem szegénynek,
De most szárnyaszegetten, lankádon figyelem,
Mit művel másokban az égi kegyelem.

Amikor megtértem, szerettem az imát,
Térdeimen töltöttem sok boldog éjszakát,
De most fülem sérti mások buzgósa,
Boszant egyes testvér hangosabb imája.

Nem fontos az ima, főbb a cselekedet.
Mért kell felemleni folyton a kezekelet?
Imaházba jönni, csaknem minden másnap?
Mikor barátaim szórakozni várnak! (?)

Amikor megtértem, eisőnek siettem,
Hogy „tisztélet” előtt áldást eszedezzem;
Most már kévsé jövök, csaknem „Amen” szóra,
De hát az embernek mindig akad dolga!

Amikor megtértem, leraktam ékszerem,
Valva, hogy menyei kincsért kell küzdenem;
Most már „bölcsőbb” vagyok, tudom hogy ez nem
Csak másban járjak el od'adással és hűn. (bűn;

Amikor megtértem, mindenkit szerettem,
De rossz barátokat sohasem kerestem;
Most már csak egyesek férnek a szívembe;
Ha ott akarsz lenni, ne mutass bűnödre.

Amikor megtértem, hű énekes voltam,
Ének- s zenekarban örömmel dolgoztam;
Most már terhes nekem a sok melódia,
Inkább kedvemre van egy kis komédia.

Amikor megtértem, Jézus volt Orvosom.
Meg is gyógyította híven minden bajom;
De most már meguntam mindig Hozzá jönni,
Gondoltam: Nem bűn egy pirulát bevenni.

Amikor megtértem, örömet okozott,
Ha bizonyágomnak helye mutatkozott;
Hogy „komolyabb” lettem, ez kissé rستهlem,
Minek is beszélnek! Úgy sem hisznek nekem.

Amikor megtértem, mindenki boldog volt,
Mert hallá ajkamról a bizonyágtévő szót;
Ma? Észre sem vesznek! Rám se mosolyognak,
De ha én úgy teszek, azonnal megszólnak.

Amikor megtértem, vidám szívvel adtam,
Mit viszont Uramtól duplán visszakaptam,
Most rosszabb az élet, nem adakozhatok,
Örülök, hogy eszem és ruházkodhatok.

Megtérés ne legyen felcsapó szalmaláng,
Minek tüze elhal, sötétség csap le ránk;
Ha megtérsz, testvérem, úgy tégy meg igazán,
Epekedjen szived örök hűség után.

De sok keresztényen van, ki nem Jézust nézi
S egész életében ennek jajját vértzi;
Ne nézz emberekre, vesd még hátrálad,
Jézus lesz életed, Jézus lesz világod.

éjszakában világító hold és a csillagok. Mind, mind vigyázásra intenek. Az egész körülöttünk nyugvó élet mind arra figyelmeztet bennünket, hogy nincsen itt maradó helyünk. Az emberek jönnek-mennek, születnek, — meghalnak, de Isten él és élni fog örökké.

Ha a vigyázás szükséges a testi életben, akkor sokkalta inkább áll ez a lelkiekre nézve. A Megváltó hangsúlyozottan figyelmezteti Övéit a vigyázásra. Drága ajkait sokszor hagyták el ezen figyelmeztető, néha fájdalommas szavak. Halálát adhatunk Istennek, hogy olyan Üdvözítőt adott nekünk, aki szívének teljességéből szeret bennünket. Kétszeres felelőség hárul az Igéhir-dőtekre, akik mint számadók felelnek azért a nyájért, melyek-nek legeltetését az ő kezükbe tette le az Úr Jézus Krisztus.

„Vigyázatok és imádkozatok!” (Máté 26, 41.) A temetők bejárata felett ott van az a felírás: „Feltámadunk!” Igen, mi feltámadunk. Némelyek az életnek, némelyek pedig a kárhözat-nak feltámadására. Isten igazsá-gos Isten s ezért mindenki jutalmát veszi cselekedeteinek. Az Ige szerint a gyilkosok, részegesek, fősvények, istenkáromlók, paráznák, hamisak, hazugok mind a kárhözatra támadnak fel (Kor. I. 6, 9—10.) Tehát, ha szentül élsz, magad élvezed annak gyümölcsét Istennek országában. Ha pedig bűnben vagy elmerülésben az Istent elfeledve, talán megtagad-va tőlöd e jelenvaló élet eszlen-deit, önmagad látod ennek kárát és eljön a nap, amikor sirva kell megválnod mindentől ami ked-ves volt számodra. Menned kell, de hova? Előtted lesz a bizony-talanság, a sőtéttség. S nem lesz senkid, semmid, akiben és amiben reménykedhetsz. Óh, szomorú is lesz az a válás, az a búcsúzkodás, amelyre nem lesz viz-szontlátás!

Kedves Lélek! Fogadd el Jé-zust, a te halhatatlan lelkednek örökkévaló Megváltóját és akkor soha ki nem fejezhető hálával, szeretettel, lelkimegnyugvással fogod mondani: „Jövel azért Uram Jézus!” (Jelenés 22, 20.)

Készüljetek!

(Prédikálta Sárkány Győző testvér
a konferencia fogadóestjén.)

Kedves Testvéreim! Először is átadom a miskolci gyülekezet, a körzetében levő gyülekezetek, valamint a Csehszlovákiában élő magyar ajkú testvériség üdvözletét. Az Úr Jézus Krisztusnak gazdag áldását kívánják reátok, amit én magam is a kedves élet-társammal együtt kívánunk.

Boldogok lehetünk, hogy való-ban érezzük, tapasztaljuk Isten jelenlétét közöttünk és bírjuk ál-dását szeretetét. Ha nem érez-nők, hogy közöttünk van, hogy hadakozik értetünk, úgy nem is mernénk harcolni. Mi sokszor érezzük, hogy gyengéek vagyunk, de erős Az, aki velünk van, Aki harcol értetünk. Felolvassom Zsoltárok könyve 90:16—17 ver-seit.

Ma este, amikor először va-gyunk együtt a konferencián, ezekről az Igékről szeretnék szólni, mert ezeket tette szívemre az Úr. Ezek az Igék nagyon alkal-moszerűek. Olyanok, amelyekben egy-egy kérdés van. Ugyan mi lehetne a mi kérdésünk, kíván-ságunk, mint ez: „Uram láttas-dék meg a Te kegyelmed, a Te dicsőségod szolgálóidon!”

Kedves Gyülekezet! Bár adná az Úr, hogy ez a konferencia ál-dott lenne. Én hiszem, hogy sok jót fog velünk közölni a Meg-váltó. Remélem, mindenki ki lesz elégtve, aki őszintén keresi Isten Igazságát és vágyik bírni is azt. Annál is inkább remélhet-jük ezt, mert így biztat az Úr: „*Hívj Engem segítségül, Én megsegítek, te pedig dicsőíts Engem!*”

Vajjon milyen vágy tölthette be Dávid szívét, mikor ezeket a szavakat írta? Vágyódott Isten közelsége, Isten szépsége, dicső-sége után. Ha mi is az Ó orszá-gába akarunk jutni, akkor ne-künk is vágyódnunk kell Utána. De nemcsak vágyódnunk, hanem minden erőnkől törekednünk is kell arra. Úgy kell élnünk, úgy kell világoskodnunk, hogy egye-bek látva példás életünket, szin-tén vágyat nyerjenek a krisztusi életre. Hogy mások is megtalál-

ják Benne békességüket, öröme-ket, üdvösségüket. Mert ne fe-lejtsük el, e tekintetben sok függ-tőlünk. Azt olvassuk továbbá: „... És a Te dicsőségod azoknak fiait.” Ez az Ige nem csak a prédikátornak szól, hanem min-den hívőnek. Oh lehet ennél szebb, dicsőbb állapot? De vajjon hányan értik meg ezt?

Testvér! Reád akarja árasztani dicsőségét, szépségét az Úr. Talán külsőleg? Nem. A Jelené-sék könyvében meg van írva, mi lesz az a szépség. A fehér ruha. Az pedig nem más, mint a szent-eknek igazságos cselekedetei. Ha tehát azt akarjuk, hogy szép fehér ruhánk legyen, akkor telje-sen Isten akaratára szert kell élni-nünk és sok jót kell cseleked-nünk. S ha így fogunk élni, ak-kor mások is fölbuzdulnak arra, hogy részesüljenek ebben a di-csőségben.

Testvéreim! Van egy ország, amely a mi otthonunk lehet. De — értsük meg —, abba semmi fertőzőt be nem mehet. Oda csakis azok jutnak be, akiknek meglátja a Krisztus dicsősége. Ő vezeti be oda drága Véré-n megváltott, saját népét.

Ez esteli órán az én lelkem vágya, hogy rajtunk is láttassék meg Uruk dicsősége. Gondolom, a tiétek is az? Hogy bárki lépjen ebbe a gyülekezetbe, ezt szemlélje rajtunk. Adja az Üd-vözítő, hogy keresztényi életin-kön, eljárásunkon mindenkor láttassék meg Uruk dicsősége. Ő azt akarja, hogy teljesen az Övéi legyünk. Azt kívánja tőlünk, hogy legyünk teljesen zen-tek. Ezt mondja Isten: „*Szente-k legyetek, mert Én szent va-gyok!*” Ezért arra kell töreked-nünk, hogy életünk szent és pél-dás legyen. Az Úr Jézus azt igéri, ha kész lesz a hely, eljön értünk, hogy mi is ott legyünk, ahol Ő van. Vágyódnok oda? Szeret-nénk Vele lenni? Akkor engedel-meskedjünk akaratának, éljünk parancsai szerint.

Az Úr áldjon meg mindnyá-junkat és segítsen abba a gyö-nörűd mennyei hajlékba, ahol nem lesz könny, nem lesz fájdalom, hanem örökös öröm az Úr Jézus Krisztussal.

Beszámoló az országos konferenciáról

A jóságos Isten kegyelméből, néhány napon át a szokottnál sokkalta népebb, mozgalmassabb volt a kispesti anyagyülekezet és környéke.

Csonka hazánk különböző részeiből jöttek, gyülekeztek össze a mosolygós arcú, szelíd lelkű, nyájas modorú bácsikák, nénikék, férfiak, nők, ifjak és leányok. Jöttek a kedves testvérek,

mert testvériség szíve krisztusi indulathoz dobbant össze és szeretettel, boldogan üdvözölték egymást. Ez a szívélyes modor és nyájas magaviselet érezhető volt a konferencia egész ideje alatt. Bár volt olyan összejövetelünk is, amikor 1000-en, sőt többben is vettek részt azon, mégis rend, fegyelem uralkodott a nagy tömegben. Dicsőség és hála ezért

szavaltok következtek. Majd Sárkány Győző testvér, a miskolci gyülekezet előjárója a 90. szoltár 16—17 versét véve alapul, prédikált. (Predikációját, valamint a konferencián elhangzott összes prédikációkat lapunkban a sorrend szerint külön közöljük.) Annak elhangzása után ismét több közös és duett ének következett, néhány szavallattal. Sárkány Ernő testvér hála-imájával fél 10 órakor fejeztük be kedves esténket.

A bizottsági tagok és prédikátorok egy csoportja

testvérnők — a magyarországi Istengyülekezetek Szövetségének tagjai, — hogy a drága Jézus lábainál töltsenek el néhány napot együttesen. Vágyódó lélekkel, gazdagodni óhajtó szívvel sereglettek össze, hogy egy rövid lelki üdülés keretében egymás hite, szeretete, búzágósága által épüljenek, növekedjenek a Krisztus ismeretében és kegyelmében.

Szövetségünk augusztus hó 17—21. napjaiban tartotta meg VII-ik évi konferenciáját, amelyen 108—110 helyről, mintegy 400-an jelentek meg. A szemnek is tetszetős volt a népes gyülekezet, mivel a különböző vidékek ruhaviselete tarkította azt. Valóban áldott volt ez a találkozás, mert a hosszabb idő óta nem látott, vagy az eddig még nem is-

Istennek és az Úr Jézus Krisztusnak! Csak a legnagyobb hála, magasztalás és dicséret hangján emlékeztetünk meg arról az isteni kegyelemről, amely lehetővé tette számunkra azt, hogy minden szépen, keresztényi módon történt. Az embereké volt a munka, a fáradság — mert rajtuk keresztül végezte akaratát, osztogatta áldását az Úr — de a dicsőség az Övé, az élő Istené, Aki megjelent közöttünk!

Augusztus 17-én, pénteken este volt a fogadóest. Istentiszteletet tartottunk, amely Siroki István testvér imájával s „Jövel az élet vizéhez” — énekelte vette kezdetét. Ugyancsak Siroki tv. mondott rövid, üdvözlő beszédet az egybegyűlt testvériséghez. Több közös, szóló- és duett-ének után

A konferenciái megbeszélések napja 18-án, szombaton volt. Reggel 9-től 10-ig tartó közösimá vezette be a tanácskozást. 10 órakor Siroki testvér imájával s rövid üdvözlő beszéddel köszöntötte az újabban érkezett testvéreket. A 259-es közösének után Siroki testvér a Filippi levél 1:21 versét olvasta fel: „Mert nekem az élet Krisztus és a meghalás nyereség.”

Ajánlotta, hogy ez az Íge legyen a konferenciái tanácskozásoknak, mintegy vezérgondolata, amelynek szellemében történjen meg minden tevékenység. Ezután beszámolt az utolsó konferencia óta végzett munkájáról. Széleskörű tevékenységéről adott beszámolója végeztével, lemondott elnöki tisztségéről. Úgyszintén Tomi József testvér, a titkári, Varga József testvér az al-elnöki és az „Othoon” gondnoki és Sebestény István testvér a központi pénztárosi munkájukról számoltak be, amelyekért mindegyiküknek köszönetet mondott a konferencia. Jóléson vette tudomásul a testvériség az a hűség, odaadó, sokszor fáradságos munkát, melyet az említett testvérek, mint vezetők végeztek. Mivel Siroki, Tomi, Varga és Sebestény testvérek egyenként lemondtak viselt tisztségükről, a konferencia ideiglenes elnökké egyhangúlag Mihók Imre testvért választotta meg.

Mihók testvér ajánlja, hogy az eddigi vezetőséget — amely hűen és pontosan végezte kötelességét, — újból válasszák meg, azzal a

módosítással, hogy elnök Tomi József testvér legyen, a titkár pedig Siroki István testvér. A küldöttek felállással jelezve, egyhangúlag fogadták el ezt az indítványt. Eszerint az új elnök Tomi József testvér, alelnök Varga József testvér, titkár Siroki István testvér, központi pénztáros Sebestyén István testvér lett.

Tomi, Varga, Siroki, Sebestyén testvérek egyenként köszönetet mondtak a beléjük helyezett bizalomért. Varga testvér imájával s „Áldott legyen a frigy, mely minket öveztek!” — énekkel 12 órákor véget ért a tanácskozás.

Délután pedig 2—5-ig általános missziói ügyekről voltak megbeszélések.

Este 7 órákor kezdődött az Istentisztelet. Siroki testvér imája után közösének, karének, vonószenek következett, melyek után két miskolci testvér gitáron és hegedűn egy szép lelki éneket adott elő. Két szavalat után, Nagy Ferenc tv. a békési gyülekezet előljárója. a Kronika II. 9:1—12. verseket olvasta fel. Lenyűltes szavakkal emlékezett meg Síba királynéasszonynak Salamonnál tett látogatásáról. És Síba királynőjének elragadtatásában mondott eme szavait: „Imé nekem a felét sem beszéltek el a te bölcsességed nagyságának; felülmúltad a hírt, amelyet hallottam” — igen taláiban alkalmazta az Úr Jézus Krisztusra és reánk, követőire.

Nagy testvér prédikációja után a kispesti zenekarhoz társult vidéki zenészek együttes szép, patogós, pünkösdi ütemű játéka következett. Kalinesák testvérek duettet énekeltek. Varga Zoltán tv. gitárkíséretével. Szavalt, közösének és kvartetének után Sárkány Zoltán testvér, a kaposvári gyülekezet előljárója prédikált II. Krónika 20:12. verse alapján. Istennek csodás, szabadtó erejéről, hatalmáról beszélt, amely nemcsak a múltban nyilvánult meg, hanem a jelenben is. A saját életéből vett tapasztalatok alapján tett bizonyosságot arról, miként hallgatta meg ináit és segítette meg őt is ugyanolyan helyzetben az Úr. „Isten áldd

meg a hazát” — énekkel és Tomi József tv. hálaímájával 10 órákor fejeztük be áldott együttlétünket.

*
Augusztus 19-e. Vasárnap lévén, vendégtestvéreink egy része, a vendég-prédikátorokkal együtt a közeli környékben lévő gyülekezeteinket látogatták meg, hogy az ottani testvériség körében örvendezzenek és szolgáljanak az Igével.

A kispesti gyülekezetben 9-től 10-ig imaóra volt. 10 órákor Istentisztelet. Az Ígét Becker Ádám testvér, a bonyhádi gyülekezet előljárója szólt az Efézusi levél 3:14—21. versek alapján. Meg-

szének néhány verse alapján beszéltek az egybegyűltekhöz.

Mindannyian röviden, de tömör szavakkal emlékeztek meg arról, miként munkálkodik meg zöttük az Úr s serkentették a testvériséget a nagyobb buzgóságra, a mélyebb kegyelmi életre.

Az esti Istentisztelet 5 órákor kezdődött, amelyen hatalmas tömeg vett részt. Siroki tv. megnyitó imája után karénekek, szavalatok, férfikar, vonós- és pengetőzenekarunk játszott. Dicsőség az Úrnak, olyan lelkes hangulat uralkodott a gyülekezeten, hogy felbuzdulásukban három németajkú testvérnő németül és

Keresztelés Detroitban július 4-én.

kapó szavakkal beszélt ebben az utolsó időben kiváltképpen való erővel munkálkodó, isteni kegyelemről. S intett, búzdított a tiszta, szent életben való járásra, valamint a drága Jézushoz való igazi, őszinte hűségre.

Délután 2—5-ig evangélistázó előadásokat tartottunk, mikoris vidéki testvéreink közül beszéltek néhányan, az egybegyűlt testvériséghez.

Először Flesch János tolnamási testvér a Jel. 21:7—8. verseiből, azután Muci Ferenc, szökepusztai testvér, János ev. 6:69. alapján, majd Dinnyés Lajos kiskunmajsi testvér a Korint. I. 2:9-et olvasva fel, utána Deák József, szintén szökepusztai tv. János ev. 17:11.; végül Bernhardt Gyula kunszentmiklósi testvér a Római lev. 8. ré-

ugyancsak 3 tótajkú atyafi tótul énekeltek. Majd Sárkány Ernő testvér, hajdúhadházi gyülekezetünk előljárója, Esaiás 60. részének 1—2. verseit olvasta fel. Gyülekezetei üdvözlétének átadása után, missziói munkára való elhivatásáról beszélt. Majd buzdította a testvériséget — különösképpen az ifjúságot, — a lelki munka hathatósabb támogatására s az abban való részvétele.

Siroki tv. Thess. I. 5, 5. alapján a „Világosság fiainak” kötelességeiről beszélt.

10 óra felé ért véget áldásokban gazdag együttlétünk.

*
Augusztus 20-a. Szent István napja. Ez volt konferenciánk legélénkebb napja. A délelőtti Istentiszteleten sokan vettek részt,

a délután pedig zsúfolva volt imaházunk. Alámerítés volt, amit többen, mint 1000-en szemlélték végig.

A délelőtti Istentiszteleten Kovács István testvér a kiskőrösi gyülekezet elöljárója prédikált az I. Korinthusi levél 3. rész 9. verse és az efézusi levél 2:20 alapján. Gyönyörű szavakkal beszélt arról, hogy a hívők Istennek munkatársai. Istennek épülete, amelyben Szent Lelke által lakik; valamint Istennek szántóföldje, amelybe azt a Magot hinti el, amely az örökéletre gyümölcsözők.

A délutáni Istentisztelet az alámerítéssel kapcsolatban 4 órákor kezdődött. A medence előtt 47 fehérruhás ült, áhítatosan várva a jelentőségteljes pillanatot.

A szent Igét Mihók Imre tv. hirdette, Máté ev. 28:19—20. versek alapján. Mélyenjáró szavakkal beszélt az Üdvözítő eme parancsáról: „*Elmenvén azért, megjelölte tanítványokká minden népeket...*” Megemlékezett az újjászületés, az alámerítés és a Szent Lélekkel való megkeresztelés fontosságáról. Majd Kainicsák Mihály tv. hitük vallomására egyenként alámerítette őket. Egyik leánytestvérünket abban a pillanatban áldotta meg az Úr, midőn Kalinicsák testvér a vízből kiemelte. Idegen nyelven köszönte meg az Úr Jézus Krisztus szeretetét, kegyelmét.

Azután az Úr-asztalához járultak az új tagok. Ennek végéztével karénekek, duett, szóló, férfiak, szavalatok, vonós- és pengetős zenekarok előadásai tették változatossá és kellemessé együtt-létünket.

Végül Tomi József testvér mint Szövetségünk elnöke, Apostolok Csel. 2:32. alapján mondott tartalmas, megszívlelendő tanácsokkal ellátott búcsúbeszédet a megjelent testvériséghez. Egyben szívbőljövő üdvözlését küldte el úgy a hazánkban, mint a határokon túl élő pünkösdi testvéreknek.

*

Végigtekintve a négy nap eseményein és mérlegre téve annak lelkirodalmait, azt látjuk, azt tapasztaljuk, — mert át is éltük,

— hogy jó volt az Úr Jézus lá-bainál időzni s jó az mindenkor. Jó volt ebben a kiellen pusztában, ebben a bűnsivatagban legalább négy napig Élim pálmái alatt időzni. Dicsőség Istennek azért, hogy hitünk pálcájával megújíthattuk a Kősziklát, amelyből nemcsak csörgedezett, hanem szinte ömlött az Élet-vize, a Lélek ereje és vígasztalása.

*

Aztán történt még egy nagy csoda. 400 embert kellett négy napon át élelmezni. (Egyik nap többet, másikon kevesebbet). Miből? Hogyan? — kérdezhetné egy kételkedő. Hiszen nyomorúságról írnak, beszélnek untalan az emberek. Mi is szegények vagyunk. Nincsen semmink. Csúppán azzal bírunk, amit napról-napra kirendel számunkra az Úr. Am feleljen meg erre a kérdésre egy anyagiassan gondolkodó. csodában nem hívó ember — ha tud.

Ismétlem, semmink sincs, de van hitünk. Hiszünk, bízunk a mi gazdag mennyei édes Atyánkkal. Akiben még soha nem csalódtunk. S itt történt a csoda. Megint — mint annyiszor — győzött a hit, segített az Úr. Kedves vidéki testvéreinket arra buzdította, hogy Jákób fiának, Józsefnek szerepre vállalkozzanak... Sokan batyúkkal, kosá-

KEDVES TESTVÉREIM AZ ÚR JÉZUSBAN!

Mindazoknak, akik a budapesti gyülekezet új helyiségének megnyitási ünnepélyén személyes megjelenésükkel fokozták örömeinket, anyagi segítségnyújtással, értünk könyörgő imákkal támogatották még a jövőben is segítségre igényt tartó munkánkat, a gyülekezet nevében ezúton hálás köszönetemet fejezem ki.

Kedves amerikai magyar testvéreinket, akik csak lapunk előző számából értesültek a budapesti missziómunkáról, kérem, vegyék szívükre ügyünket és a Szent Lélek indíttatása szerint cselekedjenek.

*Testvéri üdvözléssel
TOMI.*

Mindjárt ide is írjuk, mit küldött általuk égi Atyánk: 546 db. tojást, 45 darab csirkét és tyukot, 9 db. kacsát, 1 élő libát, 4 sült kacsát, 43 dr. kalácsot, 9 kg. cukrot, 147 kg. lisztet, 88,5 kg. száraztésztát és tarhonyát, 12,5 mákot, 11,5 kg. nyershúst, 7 kg. zsírt, 5,75 kg. szalonát, 25,5 kg. szárazbabot, néhány kerek kegyeret, néhány kosár almát, szilvát, szőlőt, 7,5 l. tejet, 2,5 kg. túrót és 1,5 l. tejfölt kaptunk. Ezenkívül készpénzben 289 pengőt adtak össze a testvérek a konferencia ellátására. A készpénz nagyböbök' részét városi gyülekezteink tagjai adták össze.

Amint ebből a statisztikából is látható, Istenben való hitünk ezúttal sem szegényült meg; noha ez az adakozás még nem üti meg azt a mértéket, aminőt Pál apostol a jeruzsálemi szenteknek írt, de hisszük, hogy a jövőben e tekintetben is javulás lesz.

*

Végül még az elszállásról kell megemlékeznünk. Dicsőség Istennek, hogy ez is szépen minden fennakadás nélkül sikerült! Akadtak kedves testvérek, akik 8—10 vendégnek adtak helyet, míg ők maguk a padlón feküdtek, vagy a mosókonyhába költöztek a vendéglátás idejére. S hogy minden, úgy az élelmezés, mint az elszállásos ügyesen volt lebonyolítható; ennek oka abban rejlik, hogy előrelátó, bölcs, értelmes férfiakat adott az Úr, akik tapintatosan intézték feladatukat.

Most pedig imádságos lélekket, hálátelt szívvel tekintünk a magasba, ahonnet jött a mi segítségünk. Dicsőség az Úrnak azért, hogy 4 napig lábainál időzhettünk Mária módjára! Hála Neki, örök hála, hogy gyönyörködhettünk Benne, hogy ismét meggazdagodhattunk Alttala. Jó nekünk együtt lenni, jó Őt szeretni és magasztalni!

Testvéreim! Fel a szívekkel!

Zöldfai A.

„Nékem az élet Krisztus . . .“

(Siroki István tv. konferenciái megnyitóbeszéde.)

Kedves Testvérek! Lehetséges, hogy még nem felejtöttük el az elmúlt évi konferenciái Igéket. Talán még emlékezünkben élnek e szavak: „*Mindenre van erőm a Krisztusban, Aki engem megerősít!*“?

Már többen tettek bizonyosságot arról, hogy Krisztus volt az ő erejük és vigasztalásuk. És én ennek igen örülök. Nemcsak azért, hogy a Megváltó megáldotta, megszorította gyermekeit s így a 10 hívőből 20 lett, hanem azért is, hogy Ő mindnyájunknak egyenként is megerősítő, megtartó Krisztusa volt és az ma is.

Óh, ha bizonyoságtelre nyitnók ajkainkat, sokat, nagyon sokat tudnánk elmondani abból, amit az elmúlt 18 hónap alatt cselekedett velünk az Úr! Sokat éltünk át, sokat túrtünk, próbáink, küzdelmeink voltak, de szemünk előtt lebegtek szüntelenül az Igék: „*Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít!*“ Így volt? Tudom, így. Vannak közöttünk olyanok, akiket ugyancsak megpróbált megbántott az élet — amint mondani szokás, a sors — s még mindig itt vannak közöttünk. Miért? Mert ez volt élet-Igékük: „*Mindenre van erőm a Krisztusban . . .“* Mert az Úr Jézusba helyezték bizalmukat. Így lett világossá előttünk az a nagy rejtély, amit az emberek nem tudnak megérteni. Dicsőség Istennek! Előttünk már meg van fejte. Előttünk már nincs homály, nincsen bizonytalanság. Mi tudjuk, hogy Benne mindenre van erőnk. Ez az Igé nagyon emlékezetes nekem. Többem nem féltünk, mert fel vagyunk bátorítva az Igék által s hitünk bárkára csendesen úszik a kitűzött cél felé, az aranypartokhoz.

Ma egy más új Igét választottunk konferenciái jelgélül: „*Nékem az élet Krisztus, a meghalás nyereség.*“ (Fil. 1, 21.) Miért írta ilyen határozottsággal e szavakat Pál apostol a Filippi gyülekezethez? Mert az ő élete el volt rejtve az Úr Jézus Krisztusban.

Jegyezzük meg, csakis azok tudnak tűrni, azok tudnak próbák, szenvedések között megállni, akiknek élete el van rejtve a Krisztusban. Tudjuk, hogy a világ nyugtalan, zavaros időket élünk; a jelek sejtetik velünk, hogy Ő jön. Jön. S mi várjuk is az Úr Jézust. Am, de addig . . . Mi fog történni addig . . .?

Testvéreim! Ne féljünk, ne csüggedjünk. Nincs okunk a félelemre, ha szemünk előtt lebeg az Igé: „*Nékem az élet Krisztus, a meghalás nyereség.*“ Ezt mondja az Údvözítő: „*Az utolsó időkben az igazak is alig állnak meg.*“ Mi lesz a lágyakkal, a közböbösökkel? Fel kell használnunk a kegyelmi időt, amely számunkra adatott. Szeretném azoknak, kik anyagiakat gyűjtenek, házakat vesznek, eladnak, akik a földiekkel túlsokot törődnek, — mondom — szeretném azoknak a fülükbe kiáltani a figyelmeztetést: „*Eszméljetez, veszedelem vár reátok, ha azon az úton jártok továbbra is amelyre reá léptetek!*“ Mert nem jó egy hívőnek sem felettébb a világ dolgaiba avatkozni, sőt jó attól lehetőleg távol állni. Mondom, amennyire lehetséges. Mert az ilyen irányú túlzás, mindig a lélek rovására történik. Kíváncsi vagyok, miként fognak az ilyenek egykor Krisztus ítélszéke elé állani? Nem azért választott ki bennünket Isten, hogy fél szívvel szolgáljunk Neki. Nem. Nem. Amint előbb említettem, nem tudjuk, mi vár reánk. Az sem lehetetlen, hogy vértanúságot kell a Megváltóért szenvednünk. Nem lehetetlen, azért jó erre is gondolnunk. Iserjük Pál apostol életét, tudjuk küzdelmeit, harcait, de ismerjük hűségét is, amellyel Urát szolgálta. Ő is megfutotta az annyi tóvissel kirakott pályát és végül pallós alá kellett hajtania ősz fejét. Ha az Údvözítőben van elrejtve életünk, akkor nem lehet más vágyunk, minthogy Neki éljünk. Azért igyekezzünk embertársaink szívébe csépegtetni az Igét.

Testvér! Talán még nem tud-

nak erről ott, ahol vagy? A lakóhelyeden, a munkakörnyezeteden. Talán még nem hallottak Krisztusról? Ha ez így van, ez azt jelenti, hogy még nem vagy teljesen a Krisztusban. Neked kötelességed van. Még pedig az, hogy sava és világossága légy a világnak. Így fog előre törni Krisztus Igazsága és jön el Istennek országa.

Tehát ezzel az Igével, új vágygyal, új erővel induljunk el: „*Nékem az élet Krisztus, a meghalás nyereség.*“ Kívánom hogy az Úr Jézus áldja meg kedves szolgáit és ő szóljon általuk.

Apróságok

„Ráérek én arra még.“

Ha valakihez szól az Isten Lelke és a megtérésre hívja, akkor az ördög rendszeren a fenti szavakat adja az illető szájába. Így megmondatlanul veti el magától sok lélek a kedvező alkalmat a bizonytalan jövő reményében. Halogatják a megtérést, húzzák az időt, mintha tudnák haláluk örökjárt Végre is a halál átközés számításait és menni kell. Meghalni — időbizonyosság nélkül! Ah, mily borzasztó, csak gondolni is rá! Szívleljük meg a Szentírás inlelmét: „*Azért ma, ha az Ő (Isten) szavát halljátok, meg ne keményítsétek a tí szíveteket!*“

„Mindenki így csinálja.“

Nahát ez ugyan rossz és gyenge kifogás, amely nem menthet fel senkit sem. Mindenki önmagáért felelős és nem a cinkostársakét. Azok felelni fognak a bűnikért, de — te is, Azért jőjj Jézushoz s eltörlöttek bűneid! „*Ha bűnöd vértiros, fehér lesz, mint a hó.*“

„Ha pénzem van — mindenem vant“

Sok ember életét csupán az a vágy és törekvés tölti be, hogy minél többet gyűjtsön magának az — anyagiakból. Nem gondolnak arra, hogy a halotti ruhának nincsen zsebe s mindabból, amit e földön harácsoltak, semmit el nem vihetnek magukkal. De számot kell adnia mindenkinek arról, miként kezelte vagyonát, keresményét. „*Adj számot sáfár a te sáfárságodról!*“ — fog akkor hangzani hozzád Isten parancsava. El vagy-e rá készülve? Ha nem, készülj el még ma. Szerez lelki kincseket, hogy bírjad az örökéletet!

Érdemes-e szentül élni? . . .

A Szent Lélek indításából óhajtok emlékeztetni mindenkit arra, miként lettünk megmentve az Úr Jézus drága Vére által. Figyelemzetni kívánok mindenkit erre a komoly tényre, nehogy valaki könnyelműsége folytán kiessék Istennek kegyelméből. Mi, akik megismertük Krisztust és megkóstoltuk a jövődő világnak erőit, nem a magunk erejéből tettük ezt. Nem. Nekünk sohasem sikerült volna megtalálni a szabaduláshoz vezető utat, ha az Úr ezt nem eszekezte volna meg velünk. Ebben Isten kegyelme által részesültünk. A kegyelem vágyat ébresztett szívünkben és ugyancsak a kegyelem ápolta, gondozta ezt a vágyat mindaddig, míg nem a golgothai kereszt tövéhez borulva, aláztos szívvel, összefórt lélekkel így nem eszedeztünk: „Uram, légy irgalmas nekem, bűnösnek!”

Az őszinte bűnbánat következtében a bűnös szív a golgothai vér által meg lett tisztítva, amelyre azután Isten Szent Lelkének pécsét jött nyomta. Ez az a dicső állapot, — amelyről úgy emlékezik meg a Szentírás — amelybe az angyalok is kívánkoznak betekintni. Isten kegyelmének munkája az, ha egy bűnös megtér, bűneiből megisztul, újjászületik, de hogy az illető ebben az állapotban meg is maradjon, ahhoz feltétlenül engedelmis, büngyűlölő, aláztos, áldozatkész lelket kell. Így nyertehetjük el Krisztust és csakis így maradhatunk meg Benne.

Azt mondja Pál apostol: „Amiképen vettétek az Úr Jézus Krisztust, aképen járjatok Őbenne.” Mi, vad-olajfa létünkre beoltattunk a szelíd-olajfába — az Úr Jézus Krisztusba. S így Belőle szívjuk az éltető nedvet, az örök életet.

Nemrégiben több oldalról támadtak meg különböző kérdésekkel és hívtak fel nyilatkozatra arra vonatkozólag, hogyan eshetik el, hogyan mehet vissza a világba egy Szentlélekkel megkezsztelt hívő? Viszont arra is felszólítottam, hogyan történhetnek jelek, csodák és nyelveken-szólások — szeretet nélkül?

Isten a Lélek ajándékait osztogatja, amint ezt a Korinthusi I. lev. 12. részében olvashatjuk. A nyelveken-szólást, a bölcseségek beszédét, a gyógyítást, a csodatevő erőknél ajándékát. Köztudomású az, hogy akik Isten Lelkének ajándékát vették, azok előbb, vagy utóbb megpróbáltatnak a kísértések által. Ádám és Éva az engedetlenség által vesztették el Istennek képmását. Az engedetlenség a kísértőnek a legjobb bevált hódító eszköze. Gyakran ezáltal ejti tőrbe az olyan lelkeket is, akik nyelveken szólnak, vagy imájuk által beteg-gek gyógyulnak. (Ettől nem volt ment az Úr Jézus sem, de Ő megállta a helyét.) Nem ritkán az önbőlcsesség paripájára ülteti fel a gonosz lélek egyik-másik lekifestvérünket. Ezt súgja neki: „Miért hallgatsz előljáródra? Hiszen te is vagy olyan böles, mint ő. Hiszen te is éppen úgy áldattál meg Szentlélekkel, akárcsak ez, vagy amaz a testvér.” Megteszi ezt az ellenség néha a gyülekezetek vezetőivel is. Engedetlensége által vesztette el Isten kegyelmét Saul király is. Azoknál, akik a kísértő szavára hallgatnak, rendszerint a bukás gyorsan és szemelláthatóan történik meg. Az ilyeneket hiába inti az Úr — emberek keresztl —, nem akarnak megalázkodni. Legfeljebb betegségek, vagy egyéb csapások által tud szóbaállni velük az Úr.

Akadnak olyan lelkek is, akik engedtek ugyan az ellenségnek, de az üdvösséghez is ragaszkodnak; az ilyeneknél a bukás nem rohamos, mint azoknál, akik felfuvalkoddak. Ezeket arról lehet megismerni, hogy elvesztették az első szeretetüket, ezek már nem buszók, nem éberek. Ezek minden hibát meglátnak és módfelett megbotránkoznak. Megtörténik, hogy ezen állapotukban is szólnak nyelveken, vagy gyógyulnak imáik által a betegek — bár ez kissé furcsán hangzik —, de ezen titok magyarázatát abban a versben találjuk: „Nem akarom a bűnösnek halálát . . .” Talán inkább azért hallgatja meg az il-

letőt az Úr, hogy megtudjon Előtte alázkodni és visszanyerhesse az első szeretetet. Isten schasem azért áld meg valakit, hogy az illető felfuvalkodjon, elbizakodjon, hanem azért, hogy ezáltal mélyebb alázathoz, nagyobb hűséghez és szeretethez jusson. Tehát minél többet nyer valaki Krisztusból, annál inkább kell és fog is hasonlítani Hozzá. Mikor valaki Isten kegyelméből megmentett, megtisztítottatott, a Szentlélek által pedig elpeccseltetett, attól fogva az illető felelős önmagáért. Ha megmarad alázatban, hűségben, elnyeri Istennek országát, ellenkező esetben önmaga zárja ki magát abból.

Az újjászületett lelkek, katonák, akik harcolnak a bűn, a romlás, a gonoszság ellen. Győzelmeük biztos, ha a Vezérre, az Úr Jézusra néznek.

„Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által . . .”

Azt mondja az Ige: „Ha embereknek, vagy angyaloknak nyelvén szólnék is, szeretet pedig nincs bennem, olyanná lettem, mint a zengő érc, vagy pengő cimbalom. Ha jövendőt tudnék is mondani, vagy hitem által a hegyek a tengerbe esnének is, ha minden titkot tudnék is, de szeretet nincsen bennem, — semmit nem használt az nekem.” Krisztus a szeretet. Ha Őbenne vagyunk teljesen, akkor a szeretetben vagyunk. S milyen a szeretet? „A szeretet hosszútűrő, a szeretet kegyes, a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, a szeretet nem keresi a maga hasznát, a szeretet nem fuvalkodik fel, a szeretet nem rója fel a gonoszt, a szeretet nem gerjed haragra, a szeretet mindent elfedez (kivéve a bűnt), a szeretet mindent hiszen, a szeretet mindent remél, a szeretet mindent eltűr.” Vajjon bírjuk ezeket? Történhetnek jelek, csodák, nyelveken való szólás, minden semmit sem ér, ha nincsen bennünk szeretet. Tudjuk, hogy az Úr, amit a Szentírásban kijelentett, mindarra szükség van. Így a felsorolt jelekre is, de azoknak értékét, valódi becsét a

szerepet adja meg. Isten a szeretet, Krisztus szintén szeretetből halt meg érettünk, a Szentlélek szintén szeretetből munkálkodik közöttünk és érettünk, ezért a mi hitéletünknek és minden tevékenységünknek, Isten iránt való szolgálataunknak — ismétlem —, mindennek szeretetben kell végbenemnie.

Kedves olvasó! E földön mindennek ideigvalók. Testi-lelki javaink szintén mind elmúlnak, de a szeretet megmarad. A szeretet soha el nem fogy. A szeretet el fog bennünket kísérni s majdan a menny kapujánál mintegy ajánlólevélül fog szolgálni. Igyekezzünk azért megtanulni sze-

retni, mert' ez a tökéletességnek a kötele.

Kívánom, hogy a Krisztusból eredő szeretet töltse be szíveinket. Ha ez így lesz, akkor nem fogunk megbotolni, nem fogunk megbotránkozni, de nem fogjuk filléreinket sem sajnálni az Isten országának építésétől.

Készüljünk. Mert közeleg a beszámolás napja! Minden, minden elmúlik, de a szeretet megmarad.

„Mindeneknek vége közel van, legyetek józanok és vigyázzok, hogy imádkozhassatok.” (I. Pét. 4. 7.) „Légy hü mindhaláltig és neked adom az élet koronáját!”
Sárkány Zoltán, Kaposvár.

Evangélizáló ünnepély a budapesti gyülekezetben

„Az ifjúság a jövő”, — tartja a közmondás s ebben nagy igazság van. Látnuk, hogy minden társadalmi mozgalom igyekszik minél több ifjút megnyerni törekvéseinek. Nekünk is toborozni kell, — akikből egykor a gyülekezeti élet oszlopai lesznek —, hogy Krisztus lobogója alá tömörülve egyesítsék erőiket, úgy kifele, mint befelé. Ily módon kell hadjáratot indítani a bűn, az istentelenség és minden lelki érték elposványosítása ellen.

E gondolat jegyében tartotta meg evangélizációs ünnepélyét a budapesti gyülekezet ifjúsága szeptember 8-án. Délután fél 6 órakor Rádlí Imre tv. buzgó imájával s egy közös énekkel kezdődött. Varga József tv. imája, karének, szavalt, közös ének után Tomi József tv., a helyi gyülekezet elöljárója, mondott rövid, de tartalmas üdvözlő beszédet. Beszédének alapmondolata ez volt: „Lehet-e bűn nélkül örülni?” (Ez eszének lepergett órái is bebizonyították, hogy lehet.)

Újból karének, pengetőzene, duett-ének következett, melyek elhangzása után Békéssy Sándor testvér a következőkben szolt a gyülekezethez:

„Kedves Testvéreim! Kellemesen érzem magamat köztetek. Kellemesen. Eszedig, azért, mert itt meleg van. Ahol pedig meleg van, ott tűznek kell lenni s ahol tűz van, ott lelkesedés is van.

Az ifjúsághoz kívánok szólni, mert én is voltam ifjú. Most is annak tar-

tom magamat, noha a hajam már ősz, de a szívem az fiatal és az is fog maradni. Hiszen tudjátok ti is, hogy az Úr Jézus Krisztusban fiatalság, élet, erő és lelkesedés van.”

Ezután mélyenszántó gondolatokkal s a Szentírásból vett példákkal mutatott rá a hívő élet egyik nagy problémájára, a gazdasági kérdésre, amely igen sokszor olyan hatással van az ifjúságra, hogy lelki romlását is okozza. Ezt elkerülendő, Salamon kérését ajánlotta az ifjúság figyelmébe: „Adj Uram bölcs szívet!” Pál apostolnak pedig ezen intelmét: „Az olajfelvalókat keressétek!” És az Úr Jézusnak ezen figyelmeztetését: „Ne aggodalmaskodjatok!”

„Az a tapasztalatom — fejezte be értékes beszédét —, hogy a gazdasági kérdés az, amely a legtöbb esetben káros befolyással van a hívő ifjúságra. Ezért szükséges az, hogy Krisztusban élve hitünk megerősödjön s így legyen bennünk győzedelmes Erő s próbákkal, a kísértésekkel szemben. Ne aggodalmaskodjatok!”

Ismét szavaltatok, szóló, kvartett, közös énekek következtek, közben a kispesti férfikar is énekelt. Utánuk Mihók Imre testvér Máté 26, 41. alapján beszélt az ifjúsághoz:

„Kedveseim! Az Úr Jézus, az Élet mondjá: „Vigyázzatok és imádkozzatok!” Mindenkinék szól ez a figyelmeztetés, de különösen az ifjúságnak szól, mivel a kísértőt leginkább az ő

sarkukban van. Nekem az a reményem, hogy ez az ifjúság a Krisztus akarát fogja cselekedni.”

Azután Ábrahámról beszélt, aki szolgáját, Eliezert azzal a megbízatással küldötte Mesopotámiába, hogy rokonsága közül keressen fiának, Izáknak feleséget. Megemlítette, hogy számunkra Ábrahám az Atyát, Izáák az Úr Jézust, Eliezert pedig a Szentlelket jelképezi, aki az Üdvözítő menyasszonyát, vagyis az Anyaszentegyházat készíti el.

Újból szavaltatok, szólóénekek, üvös énekek hangzottak el, majd Siroki I. testvér I. János 3, 3. versét olvasta fel prédikációja alapján.

„Mostanában egy különösnek látszó, idős házaspárt figyelek. Állandóan az ablakban vannak egymás mellett és várnak valakire, vagy valakikre. Ugyanis kiadó lakásuk van, de nem tudják bérbeadni azért, mert magas bért kérnek s mindenkit gyanúsítanak tartanak. Olyan ez a világ is, mint az emlelt házaspár. Van kiadó lakása — a szíve. Az Úr Jézus kíván oda beköltözni, de nem fogadják be Őt. Mi azonban — hívők — jól jártunk, mert lakásunkat kiadtuk Neki.

Hívő Ifjúság! Boldog jövőnek néztek eléje, mert jön a Völegény! A földi menyasszonyoknál is azt láthatjuk, mikor völegényük jön, készílik magukat, igazítják ruhájukat, csak-hogy valamiképen tetszenek völegényüknek. Ugyanígy kell tenni nektek és mindannyiunknak. Mi is várjuk a Völegényünket, vágyódnak a boldog találkozás még boldogabb órái után. Vigyázzatok a szívetekre. Bárhogy is támadjon a sátán titeket, törekedjetek arra, hogy tiszták és szentek lehessetek mindenkor. Járjatok Krisztussal, adjátok szíveteket Neki és Ő megőrzi titeket e világban a — világtól.

„Tisztítsátok meg magokat, hogy tiszták és szentek legyetek, miképen Ő is tiszta és szent.”

Egy quartett-ének, több szavalt és közös ének után Tomi József testvér feltette a kérdést: „Hányan akarják az Úr Jézust követni?” — 15-en jelentkeztek, akik előre menve, letérdelve imádkoztak. Egy közös énekkel és Kurgyis János tv. hálaimájával 9 óra-kor fejeztük be ünnepélyünket.

Végezetül minden elhangzott dicséretet, hálát és örömlét szívek hódolattal csokorba kötve, letesszük a golyó-tai kereszt tövébe, az Atya dicsőségére.

Missziói hírek

Szarkápuszta: Nagy hálával tartozunk drága Üdvözítőnknek, hogy kegyelmében tartva, sok örömet ad nekünk. Június 24-én a fentemlített helyen, Tokod mellett jöttek össze a kedves testvérek közelebbi-távolabbi helyekről, hogy tanulj legyenek 3 újszülött alámerítésének és együtt örvendezzenek velünk. Egy férfi és egy nő magyori, egy nő pedig kisbácsi, akik fehérbe öltözöttek bizonyosságot arról, hogy a názareti Jézus Krisztusban megtalálják lelkük békességét és üdvösségüket.

Sokan voltak a hallgatók és szemlélők, akik példásan viselkedtek. Az alkalmi Igéket alulírott szóla, Máté 3, 5—12. alapján, közben szavaltok és énekek hangzóttak el. Az estéli órákban az Ürsztalához járultunk az új tagokkal.

Aldassék szent Neve Annak, aki e sok jól cselekedte velünk!

Szivügnnek az a vágya, hogy szaporítsa meg az Úr az ilyen örvendések alkalmakat. Imádkozzatok értünk.

Tolnai G

Imaházmegnyitás Újpesten: A teljes Evangélium diadalmasan halad előre. Legújabb állomása: Újpest. Budapesten ebben a népes, munkáslakta külvárosában is, immár helyet kapott az Úr, ahol megnyugodhatik dicsősége. A Beniczki-utca 1. szám alatt levő imaházhelyiség felavatása szeptember 9-én, vasárnap délután 5 óra körül volt. Ez alkalomra a kispesti gyülekezet ifjúságának nagyobb része, a zenész testvérek egy csoportjával, Siroki István testvér kíséretében jelentek meg. Néhány közös ének és szavaltat után nevezett testvér mondott rövid, bevezető beszédet. Lőrinc István testvér pedig a Szentírás ezen szavaira utalt: „Isten nem lakik kézzel csinált templomokban.“ Rámutatott azokra a lelki kapcsolatokra, amelyek az Isten élő Anyaszentegyházának felépítéséhez és megmaradásához szükségesek. Jól esett hallanunk egy elfogulatlan lélek megnyilatkozását.

Mennyei hangulatnak hatása alatt lelkesen beszélt Kurgyis János testvérünk, az Izrael pusztai vándorlásáról, akiket tűz- és felhőoszlopban vezetett az Úr. Kívánta, hogy ez a gyülekezet is, a úgy világítson ebben a városban, hogy sokak megismerjék általa a Krisztus Világosságát.

Jellemző a lelki éhségre nézve az a jelenség, hogy mikor Kurgyis testvér feltette a kérdést: „Hányan akarják az Urat követni?“, 12-en jelentkeztek.

Az Úr e kis misszió munkájának vezetésével ifj. Horváth Gyula testvér bízta meg, akiért valamennyien könyörögtünk, hogy adjon az Úr neki erőt, bölcsességet, nemcsak a vezetésre, hanem az esetleges próbák elviselésére is.

Az a reménységünk, amit kívánunk is, hogy az Úr Jézus áldja meg újpesti gyermekeit hogy valóban fény és só legyenek abban a nagy városban

Lelki ébredés Jugoszláviában. Áldott legyen Istenünk azért, hogy a teljes Evangélium Jugoszláviában is hirdít a magyarul is beszélő vendek között!

Ugyanis Mihók tv.-nek a kedves neje, aki a Muraszombathoz közeli Falud községben született, igen a szívére vette a saját anyanyelvén beszélőeknek lelki üdvösségét. Fájtt neki a az a lelki állapot, amelyben Krisztus nélkül élnek.

Elhatározták, hogy mindketlen elutaznak a jelzett községbe. Úgy is tettek. De a dolog nem ment simán. Veleők volt az Úr. Megáldotta munkájukat annyira, hogy a hallgatók száma napról-napra növekedett. Ez év januárjában már 60—70, sőt néha 80 volt a megjelentek száma.

Ekkor felkelt az ellenség is. A község lakóit falragaszok útján figyelmeztették arra, hogy szigorú büntetés vár azokra, akik részt mernek venni a gyülekezeti összejöveteleken. Ezt ki is dobolták. Azonban „Isten nem csúfoltatik meg.“ Az történt ugyanis, hogy a szigorú fenyegetés dacára is 30—40 lélek elfogadta a Szentlélek keresztességét; köztük egy baptista család négy felnőtt tagja is, akik mindannyian meg lettek áldva Szentlélekkel. Áldja meg őket az Úr a Lélek többi ajándékával is.

Igy a Szentlélekkel megkeresztelték száma 20-ra szaporodott. Ezek a k. lelek nemcsak a szájukkal, hanem az életükkel hirdetik a megtérést. Ennek hatása alatt már az evangélikus lelkesek szintén hirdetik azt, hogy csakis azok mehetnek Isten országába, akik újjászületnek.

Arra kérjük k. testvéreinket, imádkozzanak a vend népért, hogy közzitűk is jelenjen meg Isten országa. Királyával, az Úr Jézus Krisztussal.

Mulandóság

*Űzi, hajtja egymást,
Rohan messze tájra,
Távol fent az égen
Fehők sokasága.
Éppen, hogy csak feltűnt
Ott a láthatáron,
Már is messze-messze,
Alig, hogy csak látom.*

*Beszél nekem sokat,
Égi jó Atyámról,
Az örök életéről,
Igaz boldogságról.
Folyton azt suttogja,
Mulandó itt minden,
Dicsőbb örök hazám,
Látom innen hittel.*

*Csak röpke püantás,
Fájdalmakkal tele,
Sötétlő jellegek,
Bűn, nyomornak helye.
Kegyetlen orgiák,
Latrok kinos fészke.
Nyomorgó szegények
Gyászos, kinos élte.*

*Az élet úgy rohan,
Bár nyomorral teljes;
Eltűnik itt minden,
Lehet bármily kedves.
„Délbáb“ buborék,
Röpke-rövid élted
Minden perce drága:
Mondd csak, kinek élted?*

*Ember, ki eddig
Sötétben bojongtál,
Bűnben, Isten nélkül,
Sátán foglya voltál.
Rázd le a bűnigát,
Krisztus karja tárua,
Békességet találsz,
Atiész Országába!*

*Siess! Bizonytalan
Itt neked a holnap.
Ragadd meg Krisztust!
Aki üdööt adhat.
Ne késél, ma tedd ezt,
Hullott érted a „Vér“,
Győzött a „Kereszt“,
Jézus a babér!*

*Dicsőség Tenéked,
Örökélet Ura,
Hogy van reménység
Bened, Hallelujah!
Pünkösdi Szentlélek
Tüze táplál engem,
Élhetek örökké
Fent, a dicsőségben!*

ANDRUSKÓ.

Bizonyságtételek

Az Üdvözítő seibeiben
meggyógyulva.

Kedves Testvérek! Bizonyságot teszek arról a csodálatos gyógyulásról, amelyben az Úr Jézus kegyelméből részesültem. Boldogan készültünk férjemmel együtt a Kispesten megtartott konferenciára, abban a reményben, hogy a rég nem látott testvériséggel találkozva, a drága Jézus lábainál sok szűrésokat adott. Rögtön leborultunk férjemmel együtt és könyörögtünk meggyógyulásomért. Az Úr meg is segített s így el tudtam menni Kispestre. Azonban ott ismét kiújult rajtam a betegség, olyan erővel, hogy két napig ágyban kellett fekélnöm, 40 fokos lázzal. Beteggyámhoz kérttem néhány prédikátor testvért, akik az Úrnak nevében a szentírás-szerinti módon olajjal kentek meg s imádkoztak értem. Ennek hatása alatt olyan isteni erőt éreztem testemben, hogy fájdalomaim teljesen megszűntek. Úgy jártam, mint az, akinek ezt mondotta az Úr Jézus: „Vedd fel a te nyoszolyádát és járj!” Azonnal fel is keltem és a kedves testvérek közé vetültem, velük együtt örvendezve. Még hazajövetelkor is éreztem ennek a bajnak nyomait. Férjemmel szüntelen imádkoztunk és most örömmel adom tudotokra, hogy teljesen meggyógyultam. Dicsőség ezért az Úr Jézusnak! A konferencián megjelent testvérek mind sajnálkoztak azon, hogy nem részesülhettem azokban a drága javakban, amelyekben ők, de én megkaptam azt egyszerre, mivel meggyógyultam az én Megváltóm seibeiben.

Hallelujah!

Nagy Ferencné, Békés.

Meghallgatva.

Térjen hála és dicsőség az Úr Jézus szentséges Nevére! az Úr többször hívta fel figyelmemet a megtérésre, de én engedetlen

voltam. Ugyanúgy rugódoztam Krisztus ellen, akárcsak Saul, akiből a krisztusi kegyelem Pált alakított. A tökéletes kegyelem nem nézhette tovább ellenkezésemet, ezért egy alkalommal olyan rosszullettem fogott el, hogy lélegzetem is csaknem elállt. Az ijedség hatása alatt imádkozni kezdtem s így kiáltottam fel: „Uram, légy irgalmas nekem, szegény bűnösnek, mert ha nem könyörülsz rajtam, elveszek!” Rövid néhány perc alatt megkaptam a választ, a drága Megváltó megszabadított a rosszullettől, én pedig megzavodtam az Ő szeretete által. Alámerítkeztem. — Szentlelkével is elpecsételt és most hálátelt szívvel, örömmel énekelm: „Az Istennek nagy szerelme úgy megfogott...”

Tólas Anna, Kiskúnmajsa.

Hívj Engem segítségül!

Csak a legnagyobb hála és magasztalás hangján tehetek bizonyságot arról, amit velem a Megváltó cselekedett. Rajtam valóban beigazolódtott a Szentírás szava, hogy „Jézus Krisztus tegnap, ma és örökké ugyanaz.” Engem a bizonyságoknak olyan feleget vesz körül, amit kénytelen vagyok lapunk olvasóival közölni. Az Úr meggyógyított sérvből, az egész családommal együtt vérhasból, gyermekem szemérről a hályogot távolította el, negyedszer: leforráztam magam s ebből semmi bajom sem lett, ötödször: súlyos aranyérből gyógyultam meg. A feleségemet is hasonló betegségekkel gyógyította meg a Megváltó. Ezért, ha valakinek van oka a háladásra, nekem sokkal inkább. Igyekszem is ezt gyakorolni. Szolgáljanak a kedves testvériségnek erőssítésére az Úrnak velünk közölt jótéteményei.

Nagy Lajos, Okány.

Ne félj, csak higgy!

Nagy örömmel teszek bizonyságot a drága Jézus hatalmáról és nagy szeretetéről. Alig találók szavakat hálám méltó kifejezésére.

A jobb oldalamban erős szagatások voltak, ami nagy fájdal-

mat okozott, úgyannyira, hogy ágyba kellett feküdni. Egy kedves testvér, férjemmel együtt leborulva imádkoztak értem. Kérték az orvosok Orvosát, az Áldott Megváltót, könyörüljön rajtam. Az ima alatt úgy éreztem, mintha villanyáram futott volna végig testemen s hangot hallottam, amely ezt mondta: „Kelj fel és járj, meg vagy gyógyulva!” Úgy is történt. Azonnal felkeltem és egészségesen jártam.

Áldott legyen az Úr Jézus Krisztus, aki megmentette, megváltotta lelkemet és testemet is meggyógyította!

Olcsvári Gáborné, Békés.

Krisztus a családban.

Kedves Testvéreim! A hála és a felettebb való öröm, amely betölti szívemet, arra készítet, hogy bizonyságot tegyek imám meghallgatásáról. Teszem ezt azért is, hogy a felemás igában levőket buzdítsam ezáltal az odaadó, buzgóbb imádkozásra.

1931-ben szolt hoztam az Úr, hogy szakadjak el a világtól, hagyjak fel a bűnözéssel és adjam Néki szívemet. Engedelmeskedtem. De amikor megindultam a keskeny úton, barátaim, ismerőseim előtt megvetetté lettem. Ugyanúgy történt ez a kedves feleségemmel is. Előtte is gyűlölté, utálatossá lettem. Én azonban imádkoztam, tusakodtam érte. Sokszor sírva, szívemnek teljeségével öleltem át az Üdvözítő lábait és ostromoltam az eget. Sokszor hívalkoztam az Úr Jézusnak eme bátorítására: „Válami az én nevemben kérték az Atyától, Én megszerzem azt néktek.”

Hosszú időn át való kitaró imádkozásom eredményeként az Üdvözítő meglágyította kedves feleségem szívét: megtért és alámerítkezett.

Most hálátelt, örvendező szívvel áldjuk, dicsérszük, magasztaljuk Azt, aki mindenek jóvátett.

Nagy Kálmán, Tápóbücske

Sárkány Győző testvér címe október 1-től: Miskolc, Szentpéteri-kapu 8. sz.

Október 14: Menházi nap

Ismét kiontott erejének kincs-halmazokat érő gyümölcsét az Isten áldotta anyagföld s most pihen, pihen csendesen... Jólélik néki, mikor hátán új barazdákat nyitnak. Szomjas gyomrát megtölti az ősz lueskos ajándékával... De mikor eljön ismét a kikelet pazar fénye, nem vonja vissza magát újabb és újabb áldozatok mehozatalától. Bármilyen fősvény lett a hátán ziszeseő, képét folyton piszkáló emberapróság, az öreg Földnek változtatlan a jósa. Miért? Azért, mert az Isten parancsolt neki: *Adj!*

De ez a parancs hangzik az emberek számára is. Életünk csúpa kérelem — ezért vagyunk köldösök. Mi lenne, ha a földben megszünné az éltető, tápláló nedv, kiapadna az égi csatornák forrása, szörzsákba burkolódná az anyvi tavaszt és nyarat tápláló meleg napugár? Mi történné csak akkor, ha imánkra nem jönne felelet? Minden reménységünk odaveszne. Pedig mi csak kérni tudunk...

Most nézz körül kedves testvérem „háza táján” és tedd fel kérdésként magadnak a „Menházi nap”-pal kapcsolatos jelleget: „Mit tehetnék Jézusért?” Ha azt mondod: nincs, úgy nem is lesz. Nem adsz az Úr szegényeinek? Majd keresd magyarázatát a dögvésznek, szárazságnak, munkahiánynak! A menházi nap: Október 14-e legyen bizonyítéka annak, hogy Isten minden áldásával elhalmozott népe *adni is tud, nemcsak kérni!* E dátumot megelőző napon már készítsd el azt, amit az Úr kiscsinyeinek szántunk hogy ne tűnjön nehézkesnek egy pillanatra sem a mi készségünk. 14-én tartassanak tanítások és megemlékezések az Úrnak eme parancsáról: „*Gyűjtsetek kincset mennyben!*” Aki nem örömmel ad, az vonja vissza ajándékát, mert utálatos ilyen áldozat az Úr előtt.

Két kérdés áll fenn: *kötelességből, vagy szíveségből* kell ezt tennünk? Az lesz a legboldo-

gabb, aki e két tényezőt szívében egyesíti, ha ezek lesznek közérzéseink, úgy nagy áldás származhatik belőle: *a pünkösdi tűzcel melengeteti szívek meke.*

Ha a nagy távolság miatt nem látszik gazdaságnak a küldemény természetben való felküldése, úgy kérjük az adományokat értékesíteni és pénzbelileg eljuttatni, illetve küldeni az „*Öthön*” gondnoka Varga József testvér címére: Kispeszt Bocskai ucca 62. sz. alá.

Minden gyülekezethen legyen két megbízott, aki az adományokat összegyűjti és elküldi.

Előfizetések

augusztus hónapban.

Kispeszt: Somogyi G., Lizi J., Pecő A.-né, Vadász F. 3.—3.—; *Budapest:* Kiss M. 3.—; *Rákoskeresztúr:* Kovács S., Matus I.-né 1.—1.—; *Nagldó:* Hajdú P., Groher Gy.-né, Ekszner I.-né 1.—1.—; *Szupaecsk J.-né 3.—; Isaszeg:* Matus I., Jámbor I., Pallaga M.-né 1.—1.—; *Lajosmizse:* Bösze J. 1.—; *Margetin I. 3.—; Kapolcs:* Szabados Gy. 3.—; *Bakonyesernye:* Gáti Szenté I. 3.—; *Bakonycséty:* Bodnár P.-né, Schneider J. 1.50—1.50; *Súr:* Sulák P.-né Peknyik I., Jakab J.-né 1.—1.—; *Réde:* Hegedüs I., Somogyi S., Németh S. 1.—1.—; *Tengőd:* özv. Csermák J.-né 3.—; *Kánya:* alsó Takács I. 3.—; *Nagykátá:* Fejős I.-né 2.—; *Tard:* Galambos A.-né, Galambos L.-né 3.25—3.25; *Inke:* Ferince J.-né 2 drb lap 3.—; *Szökepuszta:* Kovács I. 1.—; *Kiskácsa:* Rajnák Gy. 1.50; *Magyarországban:* Galambos I. 1.—; *Kiskörös:* Trešťyánszky E., Pivareci P., Turán I. 1.—1.—; *Id. Lovász S., Lovász I., Csermák A. 1.50—1.50; Szabadhidvég:* Kerekes J. 3.—; *Béksé:* Olevári M., V. Szabó F., 3.—3.—; *Dúrkó J. 1.—; Ifj. Somjai F. 1.50; Víg I. 3.50; Sós I.-né 4.—; Örsöd:* Szabó S. 2.—; *Cegléd:* Górné M. 2.50; *Győrsgárd:* Gulyás S. 1.50; *Visznek:* Fodor J. 5.—; *Tolnatomási:* Fleisch J. 3.—; *Debrecen:* Szigeti R. 1.—; *Kazonyi J.-né 2.—; Tiszataskony:* Beszella L. 1.50; *Nagykörös:* Papp A., Id. Kovács F. 1.—1.—; *Aroszkállás:* Szikora M. 2.—; *Tápióság:* Fazekas J. 3.—; *Tápióbicske:* Nagy K. 2.—; *Halecs:* Németh F.-né 2.—; *Erdős M. 3.—; Zsíros Gy. 1.50; Kaposvár:* Kocka P. 4.—; *Óskú:* Janesek Gy.-né, Bódis A.

1.—1.—; *Várpalota:* Ifj. Gáspár M., Kiss J., Bozsóki K. 1.—1.—, Hamar L. 3.—, Vittman J.-né 1.50; *Kastélyosdombó:* Györi J.-né 3.—; *Dunapataj:* Kiss J. 2.—; *Konjár:* Szöllősi F.-né 1.50; *Kiskunhalas:* Juhász K., tartozásába 4.—; *Jánk:* Vince A. 3.—; *Debrecen:* Kovács L.-né 2 drb lapért 6.—; *Hajdúhadháza:* Fazekas I. 3.—, Ungvári S., Csoma P., Török B.-né, Bata G. 1.—1.—, Nagy G. 3.50, Papp M. 2.—, Molnár B. 1.50, Kiss L.-né 2.50; *Óskú:* Varga Mihály 2.50; *Jugoszlávia:* Novák J. 50 dinár. *Canada:* Galambos L. 2 évre 10.—; *New-Carlisle:* Alex Berceky 3.20; *Stratton:* John Barys 3.66; *Canton:* Julia Kulik 1.37; *California:* Stephen Kovács 4.79 Pengő.

Szerkesztői üzenetek

Kujtáni Lajos testvérünk, lapunk előfizetőjünk megbízottja, a közeljövőben Csonka hazánk keleti részét számdékozik bejárni. Pártoljunk a közös ügyet! — Lapunk jelenlegi számában megkezdettük a konferencián elhangzott prédikációk sorrendbeli leközlését.

Tudósítás.

Az új „Mennei Hangok” c. ének-könyv (tartalomjegyzék, kijavítva és kibővítve) a következő címen szerepelhet be: *Tom József, Pestszentlőrinc, Rákóczi-út 14.* — Ára: vászonkötésben 1 pengő 50 fillér, bőrkötésben (aranyfűzés) 4.— pengő. A postai költségek a megrendelőt terhelik.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK

a következők: Egyesült Államokba és Kanadába 1 dollár, Romániába 110 lei, Jugoszláviába 48 dinár, Csehszlovákiába 26 čk., Magyarországon 3 P.

Előfizetések, adományok az alábbi pontos címre küldendők: Varga József, Kispeszt, Bocskai u. 62. szám. A levelehen küldött pénz leginkább elveszik, emellogva az előfizetéseket és minden pengét szíveskedjenek a kedves előfizetők postautalványon küldeni.

Felelős szerkesztő és kiadó:

Siroki István.

Segéd-szerkesztő:

Varga József.

Kiadja: az Isten Gyülekezetei Szövetsége Magyarországon.

Kispeszt, Brandner Pál u. 3.

Bethánia-nyomda.
Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 9.
Felelős vezetők: Horváth János.